

[Ministeren for kulturelle anliggender]

melser om arbejdstid og -tilrettelæggelse m. v., som nu tages op til forhandling.

Jeg kan meddele, at kulturministeriet har anmodet finansministeriet om med henblik på genforhandling at opsig alle relevante overenskomster og regulativer m. v. vedrørende personalernes ansættelses- og arbejds-vilkår. Formålet hermed er som bekendt at opnå regler, der gør det muligt at tilrettelægge arbejdet på en mere økonomisk og hensigtsmæssig måde, end det nu er tilfældet. Vi vil under forhandlingerne forfølge dette formål, og kulturministeriet har – ligesom målsætningsudvalget – mødt principiel forståelse hos personaleorganisationerne for dette ønske. Jeg må dog gøre opmærksom på, som også organisationerne har gjort det, at der i princippet er tale om forhandlinger på arbejdsmarkedets vilkår, og at et bestemt resultat ikke på forhånd kan garanteres. Men jeg føler mig overbevist om, at vi kan føre forhandlingerne ud fra et gensidigt ønske om både at få teatret til at trives og til at fungere mest muligt effektivt.

Personalerne har gennem en årrække måttet fungere under helt urimelige arbejdsmæssige vilkår, bl. a. uden de faciliteter, der normalt stilles krav om, og til trods herfor har der været udbredt forståelse for, at teatrets aktivitetsniveau – såvel kunstnerisk som kvantitativt – så vidt muligt skulle søges opretholdt.

Lovforslaget handler udtrykkeligt om Det kgl. Teaters bygningsforhold, men som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det regeringens agt tillige at søge nationalscenens driftsbevilling øget. Jeg er helt enig med målsætningsudvalget: nedskæringerne i teatrets bevillinger gennem de senere år har ført til en situation, hvor man ikke har mulighed for at få fuldt udbytte af de ca. 130 mill. kr., vi i dag har afsat til driften af Det kgl. Teater.

Byggeplanerne er således – som det er tilkendegivet både i bemærkningerne og her ved fremsættelsen – en del af en samlet plan for en løsning af Det kgl. Teaters velkendte og ofte diskuterede vanskeligheder og problemer. Overvejelserne og diskussionerne har stået på så længe, at det nu er på høje tid at handle. De bevillinger, der skal til, er store, men de må til, hvis vi ønsker at bevare nationalscenen. Vi kan så glæde os over, at bygge-riet vil kræve en stor indsats af arbejdskraft

og derved bidrage ganske væsentligt til beskæftigelsen inden for byggeområdet. Et yderligere plus er det, at der praktisk talt ikke vil blive tale om forbrug af udenlandsk valuta.

Jeg vil gerne gøre det klart, at vi venter modydelse fra teatrets side i forhold til disse investeringer. Når der fra statens side stilles disse betydelige beløb til rådighed for teatret, så venter vi og har krav på, at nationalscenen under de nye arbejdsmæssige vilkår bliver så smidigt arbejdende, at en genforhandling af de før omtalte overenskomster og regulativer m. v. vedrørende personalernes ansættelses- og arbejds-vilkår vil føre til det resultat, at teatrets forestillinger med udnyttelse af alle nationalscenens ressourcer når op på det højest mulige kunstneriske niveau – forestillinger, der i videst muligt omfang gøres tilgængelige for hele landets befolkning gennem en omfattende turnévirkning og gennem radio og fjernsyn.

Jeg ser med forventning frem til udvalgsbehandlingen af dette lovforslag og håber på et godt samarbejde med de partier, der er indstillet på at tage et medansvar for Det kgl. Teater og dets fremtid.

Jeg anbefaler hermed forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v.

(Lovforslag nr. L 150).

Lovforslaget er et led i bestræbelserne på at dæmpe væksten i de offentlige udgifter.

Forslaget indebærer bortfald af kravet om, at en elev i ungdomsskolen skal deltage i undervisning i mindst 72 timer. Desuden er det tanken at indføre en lavere begyndelsesløn. Stigning til nuværende grundløn og anciennitetsløn kan opnås af lærere med en væsentlig grad af beskæftigelse inden for fritidsundervisningen. Endvidere bringes specialundervisningstillægget i overensstemmelse med det, der gælder i folkeskolen.

Lovforslaget indebærer årlige mindreudgifter for det offentlige (staten, amtskommunerne og kommunerne) på ca. 29 mill. kr. i 1982 og følgende år. I 1981 påregnes min-